

skyldes det ikke kasserne selv, men forhold, som de ikke har været herre over. Hvis man tager en typisk vanskeligt stillet kasse som arbejdsmandenes, er årsagerne ikke svære at få øje på. Den tekniske udvikling i landbruget og på en række andre felter har ramt arbejdsmændene hårdt, og hertil kommer, at kasserne har måttet overtage stadig flere og flere sociale opgaver, som tidligere blev klaret over almindelig kommunehjælp. Man har fået et forøget dagetal, børnetillæg, huslejhjælp, brændselshjælp o. s. v., hjælp, som, hvis den ikke blev udbetalt af kasserne, måtte overtages af kommunerne. Når dette er årsagen til vanskelighederne — altså den tekniske udvikling og nye sociale opgaver, som kasserne har lettet det offentlige for — må konklusionen vel være den, at der her er et problem, som hele samfundet må være med til at løse.“

Lorentzen (V) udtrykte sympati for forslaget om ekstraordinær hjælp til dem, der havde været afkontrolleret som ledige i mere end 90 dage, hvorimod han tog afstand fra lovforslagets øvrige bestemmelser, hvorom han bl. a. udtalte følgende:

„Skulle jeg sammenfatte mit indtryk af det foreliggende lovforslags permanente regler, må det være dette, at den tilskudsordning, der agtes indført, lider af betydelige mangler med hensyn til varetagelse af statskassens og kommunernes interesser og — efter min opfattelse — også med hensyn til varetagelse af kassemedlemmernes interesser. Vi kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, for så vidt angår den permanente del af det. Vi finder, at det er præget af hastværk . . . Med hensyn til de midlertidige bestemmelser i lovforslaget skal jeg kun sige, at reglen om de 3 pct. kunne vi have forhandlet om, hvis Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse ville betale tilbage under en eller anden form. Men vi kan ikke forhandle om det, fordi kassens ledelse har ment at kunne sabotere lovens regler. At folketinget skulle bøje sig herfor den ene gang efter den anden, kan vi ikke gå med til; det ville give meget lidt respekt for det høje tings arbejde.“

Poul Sørensen (KF), der ligeledes gik imod forslaget, fremhævede, at hans parti ønskede gensidighed mellem arbejdsløshedskasserne. Han fandt det rimeligt, om arbejdsløshedsforsikringen blev inddelt i otte hovedområder, som tilfældet havde været med hensyn til arbejdsmarkedet, når talen drejede sig om afstemning om løn, arbejdstid og arbejdsvilkår. *Aage Fogh* (RV) udtalte sin tilfredshed med, at man ved de foreslåede nye tilskudsregler ville få klaret problemet „de nødstedte kasser“, og kunne derfor anbefale lovforslaget, idet han fandt, at dette i forhold til den foran omtalte skitse imødekom de af ham i kommissionen fremsatte ønsker om besparelser. Også *J. M. Pedersen* (DR) var positivt indstillet over for lovforslaget, selv om han i øvrigt kunne tænke sig en ordning med en form for enhedsfagforening i retning af industriforbund med kun én arbejdsløshedskasse, hvortil alle betalte kontingent i forhold til deres års-